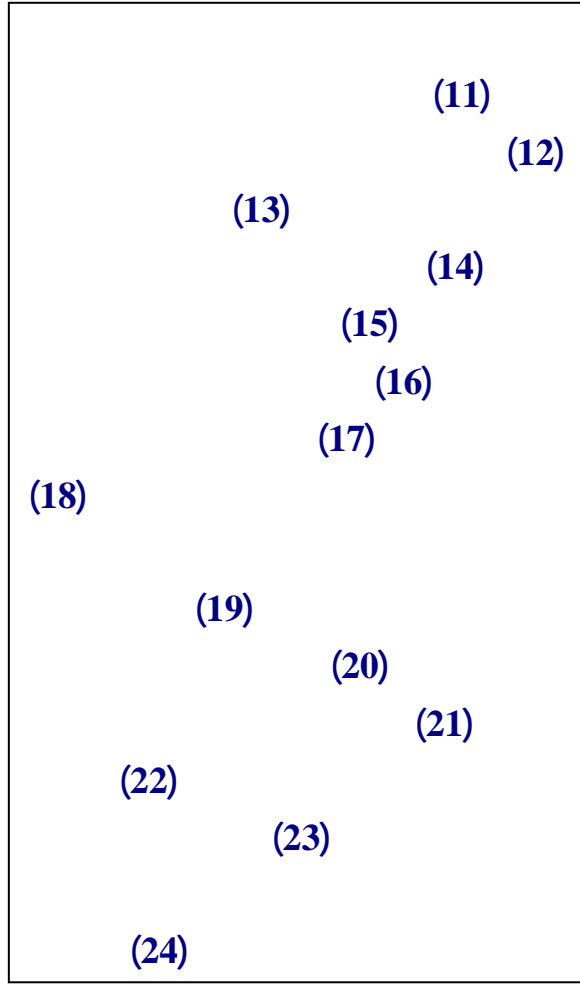

21- el-ENBİYA SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 112 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler.
- 2) Rablerinden kendilerine ne zaman yeni bir ihtar gelse, onlar bunu, hep alaya alarak dinlerler.
- 3) Kalpleri hep eğlencede(gaflette),hem o zalimler şu gizli fısıltıyı yaptılar: Bu (Muhammed), sizin gibi bir beşer olmaktan başka nedir ki! Siz şimdi gözünüz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz?
- 4) (Peygamber) dedi ki: Rabbim, yerde ve gökte (söylenmiş) her sözü bilir. O, hakkıyla işiten ve bilendir.
- 5) "Hayır, dediler, (bunlar) saçma sapan rüyalar; bilakis onu kendisi uydurmuştur; belki de o, şairdir. (Eğer öyle değilse) bize hemen, önceliklere gönderilenin benzeri bir âyet getirsin."
- 6) Bunlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir belde iman etmemişti; şimdi bunlar mı iman edecekler?
- 7) Biz, senden önce de, kendilerine vahiy verdiğimiz kişilerden başkasını peygamber olarak göndermedik. Eğer bilmiyorsanız bilenlerden sorunuz.
- 8) Biz onları (peygamberleri), yemek yemez birer (cansız) ceset olarak yaratmadık. Onlar (bu dünyada) ebedî de değillerdir.
- 9) Sonra onlara (verdiğimiz) sözü yerine getirdik; böylece, hem onları hem de dilediğimiz (başka) kimseleri kurtuluşa erdirdik; müsrifleri de helâk ettik.
- 10) Andolsun, size içinde sizin için öğüt bulunan bir kitap indirdik. Hâla akıllanmaz mısınız?

11) Zalim olan nice beldeyi kırıp geçirdik; arkasından da nice başka topluluklar vücuda getirdik.

12) Azabımızı hissettiklerinde bir de bakarsın ki oralardan (azap bölgesinden) kaçıyorlar!

13) "Kaçmayın! İçinde bulunduğunuz refaha ve yurtlarınıza dönün! Çünkü size sorular sorulacak!"

14) "Vay başımıza gelenlere! dediler; gerçekten biz zalim insanlardık."

15) Biz kendilerini, kuruyup biçilmiş ekine, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu feryatları sürüp gider.

16) Biz, göğü, yeri ve bunlar arasındakileri, oyuncular olarak yaratmadık.

17) Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi tarafımızdan edinirdik. biz yapanlardan değiliz.

18) Bilakis biz, hakkı bâtılın tepesine bindiririz de o, bâtılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtıl yok olup gitmiştir. yakıştırdığımız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!

19) Göklerde ve yerde kimler varsa O'na aittir. O'nun huzurunda bulunanlar, O'na ibadet hususunda kibirlenmezler ve yorulmazlar.

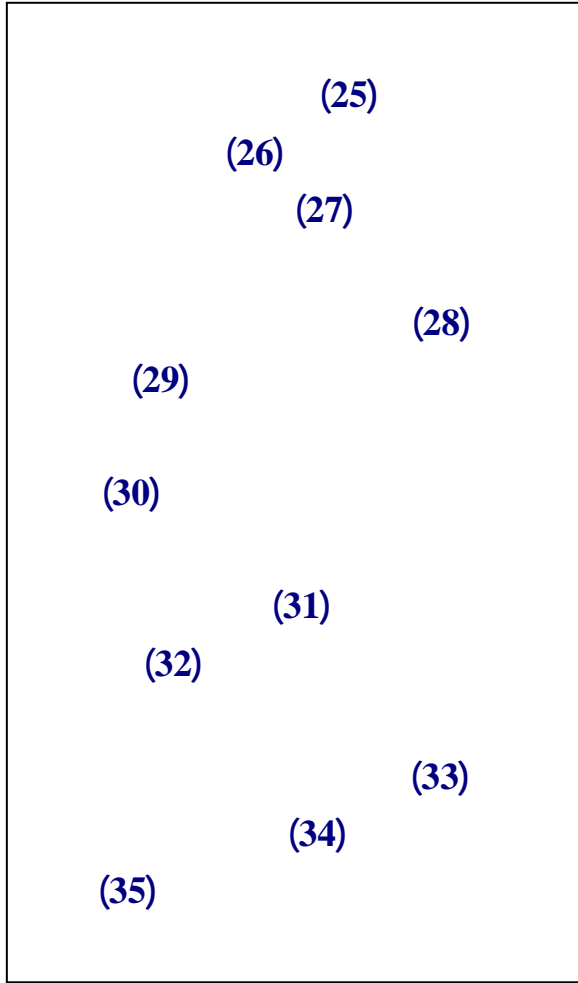
20) Onlar, bıyıp usanmaksızın gece gündüz tesbih ederler.

21) Yoksa, yerden birtakım tanrılar edindiler de, onlar mı diriltecekler?

22) Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka tanrılar bulunsaydı, yer ve gök, (bunların nizamı) kesinlikle bozulup gitmişti. Demek ki Arş'ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

23) Allah, yaptığından sorumlu tutulamaz; onlar ise sorguya çekileceklerdir.

24) Yoksa O'ndan başka birtakım tanrılar mı edindiler? De ki: Haydi delillerinizi getirin! İşte benimle beraber olanların Kitab'ı ve benden öncekilerin Kitab'ı. Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.

25) Senden önce hiçbir resül göndermedik ki ona: "Benden başka İlah yoktur; şu halde bana kulluk edin" diye vahyetmiş olmayalım.

26) Rahmân (olan Allah, melekleri) evlât edindi, dediler. Hâşâ! O, bundan münezzehtir. Bilakis (melekler), lütuf ve ihsana mazhar olmuş kullardır.

27) O'ndan (emir almazdan) önce konuşmazlar; onlar, sadece O'nun emri ile hareket ederler.

28) Allah, onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da) bilir. Allah rızasına ulaşmış olanlardan başkasına şefaet etmezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler!

29) Onlardan her kim: "Tanrı O değil, benim!" derse, biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz, zalimlere böyle ceza veririz!

30) İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?

31) Onları sarsmasın diye yeryüzünde bir takım dağlar diktik. Orada geniş geniş yollar açtık; ta ki maksatlarına ulaşsınlar.

32) Biz, gökyüzünü korunmuş bir tavan gibi yaptık. Onlar ise, gökyüzünün âyetlerinden yüz çevirirler.

33) O, geceyi, gündüzü, güneşi, ayı... yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

34) Biz, senden önce de hiçbir beşere ebedilik vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedî mi kalacaklar?

35) Her canlı, ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.

(36)

(38)

(39)

(40)

(41)

(43)

(44)

(37)

(42)

36) (Resûlüm!) Kâfirler seni gördükleri zaman: "Sizin ilâhlarınızı diline dolayan bu mu?" diyerek seni hep alaya alırlar. Halbuki onlar, çok esirgeyici Allah'ın Kitabını inkâr edenlerin ta kendileridir.

37) İnsan, aceleci (bir tabiatta) yaratılmıştır. Size âyetlerimi göstereceğim; benden acele istemeyin.

38) "Eğer, diyorlar, doğru iseniz, ne zaman (gerçekleşecek) bu tehdit?"

39) İnkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından (saran) ateşi savamayacakları, kendilerine yardım dahi edilmeyeceği zamanı bir bilselerdi!

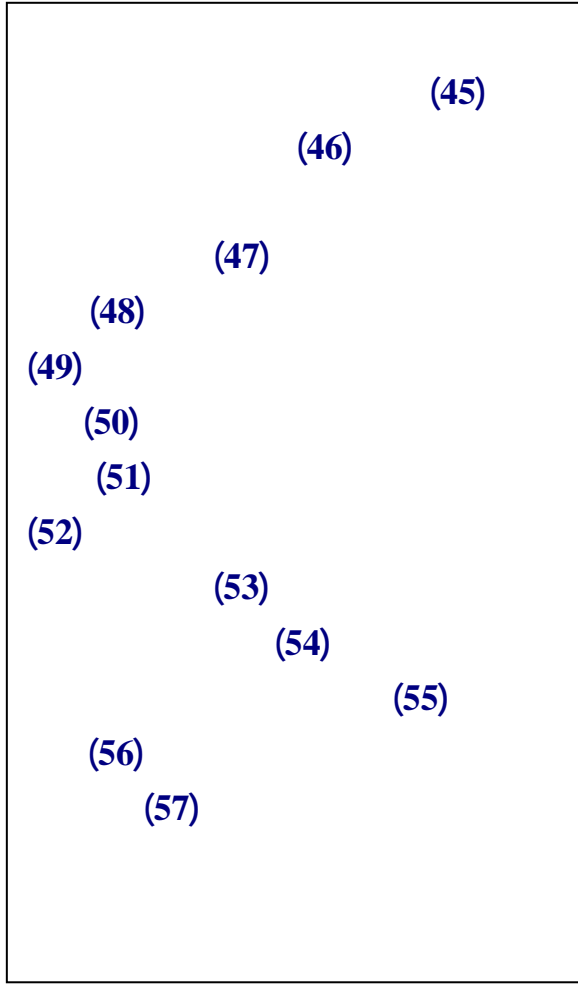
40) Bilâkis kendilerine o (kıyamet) öyle âni gelir ki, onları şaşırır. Artık, ne reddedebilirler onu, ne de kendilerine mühlet verilir.

41) Andolsun, senden önceki peygamberlerle de alay edildi; ama onları alaya alanları, o alay konusu ettikleri şey kuşatıverdi.

42) De ki: Allah'a karşı sizi gece gündüz kim koruyacak? Buna rağmen onlar Rablerini anmaktan yüz çevirirler.

43) Yoksa kendilerini bize karşı savunacak birtakım ilâhları mı var? (O ilâh dedikleri şeyler) kendilerine bile yardım edecek güçte değildirler. Onlar bizden de alâka ve destek görmezler.

44) Evet, onları da, atalarını da barındırdık. Nihayet ömür kendilerine (hiç bitmeyecek gibi) uzun geldi. Oysa onlar, bizim gelip (kâfirlere ait) araziye çevresinden eksilteceğimizi görmezler mi? Şu halde, üstün gelen onlar mı?

45) De ki: Ben, sadece, vahiy ile sizi ikaz ediyorum. Fakat, sağır olanlar, ikaz edildikleri zaman bu çağrıyı duymazlar.

46) Andolsun, onlara Rabbinin azabından ufak bir esinti dokunsa, hiç şüphesiz, "Vah bize! Hakikaten biz zalim kimselermişiz!" derler.

47) Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş,) bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz.

48) Andolsun biz, Musa ve Harun'a, takvâ sahipleri için bir ışık, bir öğüt ve Furkan'ı verdik.

49) (O takvâ sahipleri ki) onlar, görmedikleri halde Rablerine candan saygı gösterirler. Yine onlar, kıyametten korkan kimselerdir.

50) İşte bu (Kur'an) da, bizim indirdiğimiz hayırlı ve faydalı bir öğüttür. Şimdi onu inkâr mı ediyorsunuz?

51) Andolsun ki İbrahim'e daha önceden, doğru yolu bulma imkanı vermiştik ve biz onu bilenlerdik.

52) Hani babasına ve kavmine demişti ki: "İbadet edip durduğunuz bu heykeller de ne oluyor?"

53) "Atalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk." De-diler.

54) Dedi ki: "Andolsun siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindediniz."

55) "Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa oyun oynayan-lardan mısın?" dediler.

56) Dedi ki: "Hayır, sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şa-hitlik edenlerdenim."

57) "Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuraca-ğım."

51) Andolsun ki Biz İbrahim'e daha önceden, küçükken, din ve dünya hususunda doğru yolu bulma, çeşitli hayırlara ulaşma imkanı vermiştik. Onu Allah'ın birliğini düşünmeye ve delil getirmeye muvaffak kıldık. Biz onun kendisine verdiğimiz peygamberliğe ve üstünlüğe layık, ehil bir kimse olduğunu biliyorduk.

52) Hani bir zamanlar İbrahim babası Azer'e ve müşrik kavmine demişti ki: "İbadet edip durduğunuz, tapındığınız, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu heykeller, putlar da ne oluyor?"

53) "Atalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk, biz de onların yolundan gidiyoruz." dediler.

54) İbrahim dedi ki: "Andolsun siz ve atalarınız o putlara tapıtığınız için apaçık bir sapıklık içindediniz. Çünkü onlar cansızdır. Ne yararları, ne zararları olur, ne de sizi duyabilirler."

55) "Sen bize gerçeği mi getirdin, söylediğinde ciddi misin? Yoksa bizimle eğlenip oyun oynayanlardan mısın? Bizimle dalga mı geçiyorsun? Söylediğin bu söz gerçek mi, yoksa şaka mı?" dediler.

56) İbrahim dedi ki: "Hayır, aksine sizin ibadete layık olan Rabbiniz, ilah oldukları iddia edilen bu putlar değil, göklerin ve yerin hiçbir örneğe ihtiyaç duymaksızın yaratıcısı olan Rabbiniz Allah'tır. Ben de şehadeti ile davaları sona erdiren bir şahit gibi, kesin ve açık delillerle Allah'ın birliğine şahitlik edenlerdenim."

57) "Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp bayram yerine gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracak ve onlara zarar verme yollarını arayacağım."

(58)

(59)

(60)

(61)

(62)

(63)

(64)

(65)

(66)

(67)

(69)

(68)

(70)

(71)

(72)

58) Derken, ona başvururlar diye büyükleri dışında on-ların hepsini paramparça etti.

59) Dediler ki: "İlahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o zalimlerdendir."

60) Dediler ki: "Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını işittik."

61) Dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona şahid olsunlar."

62) Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?"

63) Dedi ki: "Hayır, bu yapmıştır, bu onların büyükle-ridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin."

64) Kendi vicdanlarına dönerek dediler ki: "Muhakkak asıl zalimler sizlersiniz."

65) Sonra başaşağı edildiler de: "Sen de çok iyi bilirsin ki bunlar konuşamazlar."

66) Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi ibadet ediyorsunuz?"

67) "Yuh size ve Allah'tan başka ibadet ettiklerinize. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?"

68) Dediler ki: "Eğer yapacaksınız, onu yakın ve ilah-larınıza yardımcı bulunun."

69) "Ey ateş, İbrahim'e karşı serin ve selamet ol!" de-dik.

70) Ona bir tuzak kurmak istediler, fakat biz onları da-ha çok hüsrana uğrayanlar kıldık.

71) Onu ve Lut'u kurtarıp içinde, alemler için bereketlendirdiğimiz yere çıkardık.

72) Ona İshak'ı bağışladık, üstüne de Yakub'u; her bi-rini salihler kıldık.

58) Derken İbrahim, belki ona başvururlar, bu işi kimin yaptığını öğrenirler, putların aciz olduğu ortaya çıkar ve kavminin aleyhine delil olur diye büyükleri dışında putların hepsini balta ile paramparça etti, onları bir kırıntı haline getirdi. Sonra da baltayı büyük putun boynuna astı.

59) Bayramdan döndükten sonra ilahlarına bakıp onlara yapıları gördüklerinde, bunu yaparı araştırıp kınayarak şöyle dediler: "İlahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o zalimlerden biridir. Çok büyük bir suç işlemiştir. Çünkü o, saygı ve hürmete layık olan ilahlara karşı gelmeye cüret etmiştir."

60) İbrahim'in: "Vallahi, putlarınıza tuzak kuracağım" sözünü işiten şahıs dedi ki: "Biz, kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını, onları yerdüğünü, ayıpladığını ve onlara sövdüğünü işittik. Belki de ilahları parçalayan odur."

61) Bunun üzerine Nemrut ve kavminin ileri gelenleri dediler ki: "Öyleyse, İbrahim'i insanların, herkesin gözü önüne getirin, onu herkesin gözü önünde sorgulayalım ki, insanlar ona verilecek cezaya şahid olsunlar da bu olaydan ibret alıp bir daha aynı şeyi yapmasınlar."

62) Nemrut ve kavminin ileri gelenleri İbrahim'i getirip ona dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın? İlahlarımızı parçalayan sen misin?"

63) İbrahim onları susturmak ve aleyhlerine delil getirmek amacıyla dedi ki: "Hayır, bilakis onları bu büyük put parçalamıştır. Sizin kendisiyle beraber bu küçük putlara tapmanızda kızdı da onları kırdı. Eğer konuşabiliyorlarsa, bu putlara, kendilerini kimin kırdığını sorun."

64) Kendi vicdanlarına dönerek olayı düşündüler ve şöyle dediler: "Muhakkak asıl zalimler sizlersiniz. Çünkü siz, konuşamayan bir varlığa ibadet ediyorsunuz."

65) Sonra bu gerçeği itiraftan vazgeçip, kibir ve taşkınlığa, eski inanç ve tartışmalarına dönerek başaşağı edildiler de ısrar ve inatla dediler ki: "Ey İbrahim! Allah'a yemin ederiz ki, senin de çok iyi bildiğin gibi bu putlar konuşamaz ve cevap veremezler. Onlara sormamızı bizden nasıl istiyorsun?"

66) İbrahim dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan cansız şeylere mi ibadet ediyorsunuz, onlara mı tapıyorsunuz?"

67) "Yuh size ve Allah'tan başka ibadet ettiklerinize. Yaptığınız işin çirkinliğini, bu putların ibadete layık ve münasip olmadığını ve ibadetin ancak Allah'ın hakkı olduğunu anlamıyor musunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?"

68) Bu delil karşısında susup da cevap veremez hale geldiklerinde, kaba kuvvete ve işkenceye başvurular. Dediler ki: "İlahlarınıza yardım etmek ve intikamlarını almak için İbrahim'i ateşe atıp yakın. Siz, gerçekten putların yardımcıları iseniz, böyle yapın."

69) Biz de dedik ki: "Ey ateş, İbrahim'e karşı serin ve selamet, soğuk ve esenlikli ol!"

70) Nemrut ve kavminin ileri gelenleri, ateşte yakmak suretiyle İbrahim'e bir tuzak kurmak istediler, fakat biz onları insanların en çok hüsrana uğrayanları kıldık. Çünkü Allah'ın peygamberine tuzak kurdular. Allah da tuzaklarını başlarına geçirdi.

71) İbrahim'i ve yeğeni Haran oğlu Lut'u kâfirlerin eziyetlerinin yapıldığı Irak bölgesinden kurtarıp içinde, alemler için nehir ve ağaçlarla bereketlendirdiğimiz, çok peygamberler gönderdiğimiz Şam bölgesine çıkardık.

72) İbrahim Rabbinden çocuk istedikten sonra ihtiyar ve yaşlı olmasına rağmen ona İshak'ı bağışladık, üstüne de o istemediği halde fazladan İshak'ın oğlu Yakub'u verdik; her birini, İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u salihler, hayırlı ve iyi kıldık.

		(73)
(75)		(74)
	(76)	
(77)		
	(78)	
	(79)	
		(80)
(81)		

73) Ve onları, emrimizle doğru yolu gösteren önderler kıldık. Onlara hayırlar yapmayı, namazı dosdoğru kılmayı ve zekâtı vermelerini vahyettik. Onlar yalnızca bize ibadet eden kimselerdi.

74) Lût'a gelince, ona da hüküm (hakimlik, peygamberlik, hükümdarlık) ve ilim verdik; onu, çirkin işler yapmakta olan memleketten kurtardık. Zira onlar (o memleketin halkı), gerçekten fena işler yapan kötü bir kavimdi.

75) Onu (Lût'u) rahmetimize kabul ettik; çünkü o, sâlihlerden idi.

76) Daha önce Nuh da dua etmiş, biz onun duasını kabul etmiştik. Böylece, kendisini ve (iman eden) yakınlarını büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77) Onu, âyetlerimizi inkâr eden kavimden koruduk. Gerçekten onlar, fena bir kavim idi; bu yüzden topunu birden (suya) gömdük.

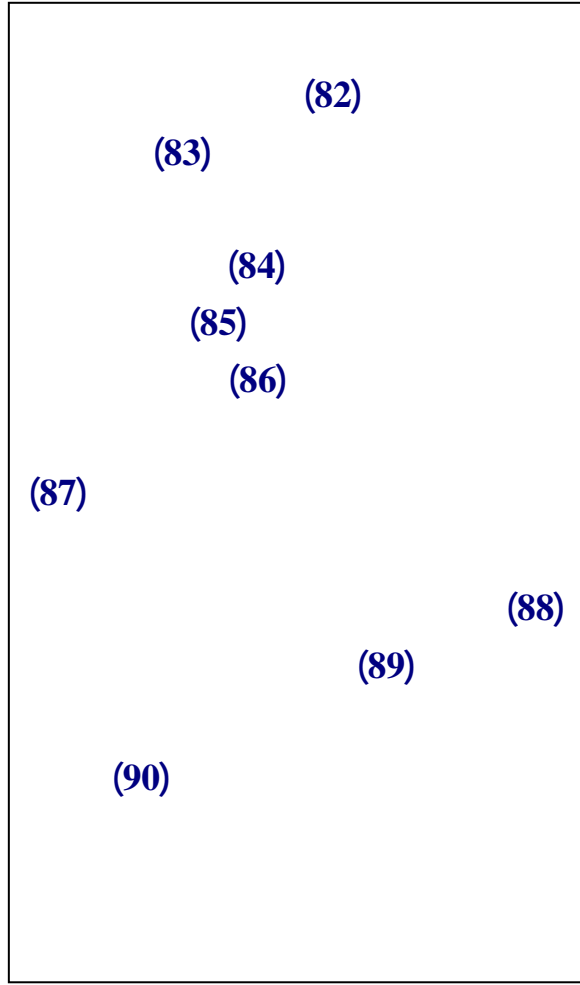
78) Davud ve Süleyman'ı da (an). Bir zaman, bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı: bir gurup insanın koyun sürüsü, geceleyin başıboş bir vaziyette bu ekinin içine dağılıp ziyan vermişti. Biz onların hükmünü görüp bilmekte idik.

79) Böylece bunu (bu fetvayı) Süleyman'a biz anlatmıştık. Biz, onların her birine hüküm (hükümdarlık, peygamberlik) ve ilim verdik. Kuşları ve tesbih eden dağları da Davud'a boyun eğdirdik. (Bunları) biz yapmaktayız.

80) Ona, savaş sıkıntılarınızdaki sizi koruması için zırh yapmayı öğrettik. Artık şükredecek misiniz?

81) Süleyman'ın emrine de kasırga (gibi esen) rüzgârı verdik; onun emriyle içinde bereketler yarattığımız yere doğru eserdi. Biz herşeyi biliriz.

73) İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u, emrimizle doğru yolu gösteren, kendilerine uyulan önder ve liderler kıldık. Allah'ın emriyle insanlara dine giden yolu gösterirler. Onlara ilimle ameli birleştirmek için hayırlar yapmayı, namazı rükun ve şartlarını yerine getirerek huşu içerisinde devamlı kılmalarını ve zekâtı vermelerini vahyettik. Onlar bizi birleyen ve yalnızca samimiyetle bize ibadet eden kimselerdir.

82) Şeytanlar arasından da, onun için dalgıçlık eden (ve inciler çıkaran) ve bundan başka işler görenler vardı. Biz onları gözetim altında tutuyorduk.

83) Eyyub'u da (an). Hani Rabbine: "Başıma bu dert geldi. Sen, merhametlilerin en merhametlisisin" diye niyaz etmişti.

84) Bunun üzerine biz, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere onun duasını kabul ettik; kendisinde dert ve sıkıntı olarak ne varsa giderdik ve ona aile efradını, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha verdik.

85) İsmail'i, İdris'i ve Zülkifi de (yâdet). Hepsi de sabreden kimselerdendi.

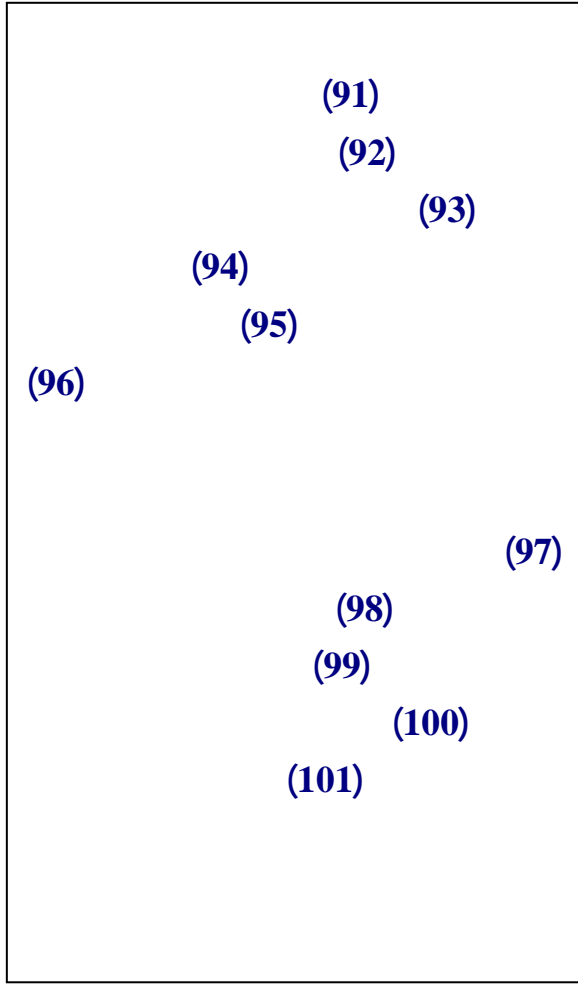
86) Onları rahmetimize kabul ettik. Onlar hakikaten iyi kimselerdendi.

87) Zünnûn'u da. O öfkeli bir halde geçip gitmişti; bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde: "Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!" diye niyaz etti.

88) Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz.

89) Zekeriyya'yı da (an). Hani o, Rabbine şöyle niyaz etmişti: Rabbim! Beni yalnız bırakma! Sen, vârislerin en hayırlısısın, (her şey sonunda senindir).

90) Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı verdik; eşini de kendisi için (çocuk doğurmaya) elverişli kıldık. Onlar (bütün bu peygamberler), hayır işlerinde koşuşurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı; onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler.

91) İrzini iffetle korumuş olanı (Meryem'i de an.) Biz ona ruhumuzdan üfledik; onu ve oğlunu cümle âlem için bir ibret kıldık.

92) Hakikaten bu (bütün peygamberler ve onlara iman edenler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.

93) (İnsanlar) kendi aralarında (din ve devlet) işlerinin birliğini bozdular. Halbuki hepsi bize döneceklerdir.

94) Bu durumda her kim mümin olarak iyi davranışlar yaparsa onun çabasını görmezlikten gelmek olmaz. Zira biz onu yazmaktayız.

95) Helâk ettiğimiz bir belde için artık (yeniden mâmur olmak) imkânsızdır; çünkü onlar geri dönemeyeceklerdir.

96) Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc açıldığı ve onlar her tepeden akın ettiği zaman;

97) Ve gerçek vaad (ölüm, kıyamet) yaklaşınca, birden, inkâr edenlerin gözleri donakalır! "Yazıklar olsun bize! (derler), gerçekten biz, bu durumdan habersizmişiz; hatta biz zalim kimselermişiz."

98) Siz ve Allah'ın dışında taptığınız şeyler cehennem yakıtsınız. Siz oraya gireceksiniz.

99) Eğer onlar birer tanrı olsalardı oraya (cehenneme) girmezlerdi. Halbuki hepsi (tapanlar da tapılanlar da) orada ebedi kalacaklardır.

100) Orada onlara inim inim inlemek düşer. Yine onlar orada (hiçbir iyi haber) duymazlar.

101) Tarafımızdan kendilerine güzel âkıbet takdir edilmiş olanlara gelince, işte bunlar cehennemden uzak tutulurlar.

		(102)
(103)		
(104)		
(106)		(105)
	(107)	
(108)		
		(109)
		(110)
		(111)
(112)		

102) Bunlar onun uğultusunu duymazlar; gönüllerinin dilediği nimetler içinde ebedi kalırlar.

103) En büyük dehşet dahi onları tasalandırılmaz. Melekler kendilerini şöyle karşılar: İşte bu size vâdedilmiş olan (mutlu) gününüzdür.

104) (Düşün o) günü ki, yazılı kâğıtların tomarını dürer gibi göğü toplayıp düreriz. Tıpkı ilk yaratmaya başladığımız gibi onu tekrar o hale getiririz. (Bu,) üzerimize aldığımız bir vaad oldu. Biz, (vâdettiğimizi) yaparız.

105) Andolsun Zikir'den sonra Zebur'da da: "Yeryüzüne iyi kullarım vâris olacaktır" diye yazmıştık.

106) İşte bunda, (bize) kulluk eden bir kavim için bir mesaj vardır.

107) (Resûlüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

108) De ki: Bana sadece, sizin ilâhınızın ancak bir tek Allah olduğu vahyedildi. Hâla müslüman olmayacak mısınız?

109) Eğer yüz çevirirlerse de ki: (Bana emrolunanı) hepimize açıkladım. Artık size vâdolunan şey (mahşerde toplanma zamanınız) yakın mı uzak mı, bilmiyorum.

110) Şüphesiz Allah sözün açığını da bilir, gizli tuttuklarınızı da bilir.

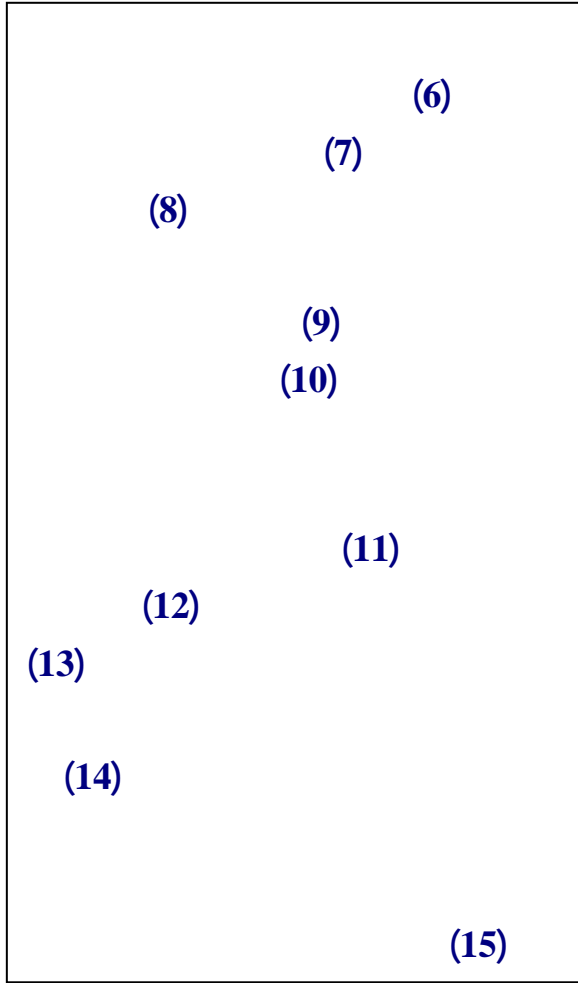
111) Bilmiyorum, belki de o (azabın ertelenmesi), sizi denemek ve bir zamana kadar sizi (imkânlardan) faydalandırmak içindir.

112) (Muhammed:) Rabbim! (Onlar hakkında) adaletinle hükmünü ver. Bizim Rabbimiz Rahmân'dır. Sizin anlattıklarınıza karşı yardımı umulandır, dedi.

22- el-HACC SURESİ*(Mekke'de inmiştir, 78 ayettir.)*

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Çünkü kıyamet vaktinin depremi müthiş bir şeydir!**2)** Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirdiği çocuğu unuttur, her gebe kadın çocuğunu düşürür. İnsanları da sarhoş bir halde görürsün. Oysa onlar sarhoş değildir; fakat Allah'ın azabı çok dehşetlidir!**3)** İnsanlardan, bilgisi olmaksızın Allah hakkında tartışmaya giren ve her inatçı şeytana uyan birtakım kimseler vardır.**4)** Onun (şeytan) hakkında şöyle yazılmıştır: Kim onu yoldaş edinirse bilsin ki (şeytan) kendisini sapıtacak ve alevli ateşin azabına sürükleyecektir.**5)** Ey insanlar! Eğer yeniden dirilmekten şüphede iseniz, şunu bilin ki, biz sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan (aşılanmış yumurtadan), sonra uzuvları (önce) belirsiz, (sonra) belirlenmiş canlı et parçasından (uzuvları zamanla oluşan ceninden) yarattık ki size (kudretimizi) gösterelim. Ve dilediğimizi, belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde bekletiriz; sonra sizi bir bebek olarak dışarı çıkarırız. Sonra güçlü çağınıza ulaşmanız için (sizi büyütürüz). İçinizden kimi vefat eder; yine içinizden kimi de ömrün en verimsiz çağına kadar götürülür; ta ki bilen bir kimse olduktan sonra bir şey bilmez hale gelsin. Sen, yeryüzünü de kupkuru ve ölü bir halde görürsün; fakat biz, üzerine yağmur indirdiğimizde o, kıpırdanır, kabarrır ve her çeşitten (veya çiftten) iç açıcı bitkiler verir.**(1)****(2)****(3)****(4)****(5)**

6) Çünkü Allah hakkın ta kendisidir; O, ölüleri diriltir; yine O, her şeye hakkıyla kadirdir.

7) Kıyamet vakti de gelecektir; bunda şüphe yoktur. Ve Allah kabirlerdeki kimseleri diriltip kaldıracaktır.

8) İnsanlardan bazısı, bir bilgisi, bir rehberi ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın, Allah hakkında tartışır.

9) Allah yolundan saptırmak için yanını eğip bükerek (kibir ve azamet içinde) Allah hakkında tartışmaya kalkar. Onun için dünyada bir rezillik vardır; kıyamet gününde ise ona yakıcı azabı tattıracağız.

10) İşte bu, önceden yapıp ettiklerin yüzündendir (denilir). Elbette Allah kullarına haksızlık edici değildir.

11) İnsanlardan kimi Allah'a yalnız bir yönden kulluk eder. Şöyle ki: Kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur, bir de musibete uğrarsa çehresi değişir (dinden yüz çevirir). O, dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu, apaçık ziyanın ta kendisidir.

12) O, Allah'ı bırakıp, kendisine ne faydası, ne de zararı dokunacak olan şeylere yalvarır. Bu, (haktan) büsbütün uzak olan sapıklığın ta kendisidir.

13) O, zararı faydasından daha (akla) yakın olan bir varlığa yalvarır. O (yalvardığı), ne kötü bir yardımcı, ne kötü bir dosttur!

14) Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunan kimseleri, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Şüphesiz Allah dilediği şeyi yapar.

15) Her kim, Allah'ın, dünya ve ahirette ona asla yardım etmeyeceğini zannetmekte ise, artık o kimse tavana bir ip atsın;; sonra da (ayağını yerden) kessin! Şimdi bu kimse baksın! Acaba, hilesi (bu yaptığı), öfke duyduğu şeyi gerçekten engelleyecek mi?

(16)**(17)****(18)****(19)****(20)****(21)****(22)****(23)**

16) İşte böylece biz o Kur'an'ı açık seçik âyetler halinde indirdik. Gerçek şu ki Allah dilediği kimseyi doğru yola sevkeder.

17) Mümin olanlar, yahudi olanlar, sâbiiler, hıristiyanlar, mecûsiler ve müşrik olanlara gelince, muhakkak ki Allah, bunlar arasında kıyamet gününde (ayrı ayrı) hükmünü verir. Çünkü Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

18) Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor; birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılsa, artık onu değerli kılacak bir kimse yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

19) Şu iki gurup, Rableri hakkında çekişen iki hasımdır: İmdi, inkâr edenler için ateşten bir elbise biçilmiştir. Onların başlarının üstünden kaynar su dökülecektir!

20) Bununla, karınlarının içindeki (organlar) ve derileri eritilecektir!

21) Bir de onlar için demir kamçılar vardır!

22) Izdıraptan dolayı oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler ve: "Tadın bu yakıcı azabı!" (denilir).

23) Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunanları, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Bunlar orada altın bileziklerle ve incilerle bezenirler. Orada giyecekleri ise ipektir.

	(24)
	(25)
	(26)
(27)	
	(28)
(29)	
	(30)

24) Ve onlar, sözün en güzeline yöneltmişler, övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25) İnkâr edenler, Allah'ın yolundan ve -yerli, taşralı-bütün insanlara eşit (kıble veya mâbed) kıldığımız Mescid-i Harâm'dan (insanları) alıkoymaya kalkanlar (şunu bilmeliler ki) kim orada (böyle) zulüm ile haktan sapmak isterse ona acı azaptan tattırırız.

26) Hani biz İbrahim'e Evin yerini tayin etmiş ve şöyle demiştik: "Bana hiçbir şeyi şirk koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükû ve sucûd edenler için Evimi tertemiz tut."

27) "Ve insanlar arasında haccı ilân et! Gerek yaya, gerekse uzak yollardan gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler."

28) Kendileri için bir takım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun.

29) Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerlerine getirsinler ve Beyt-i Atik'i tavaf etsinler.

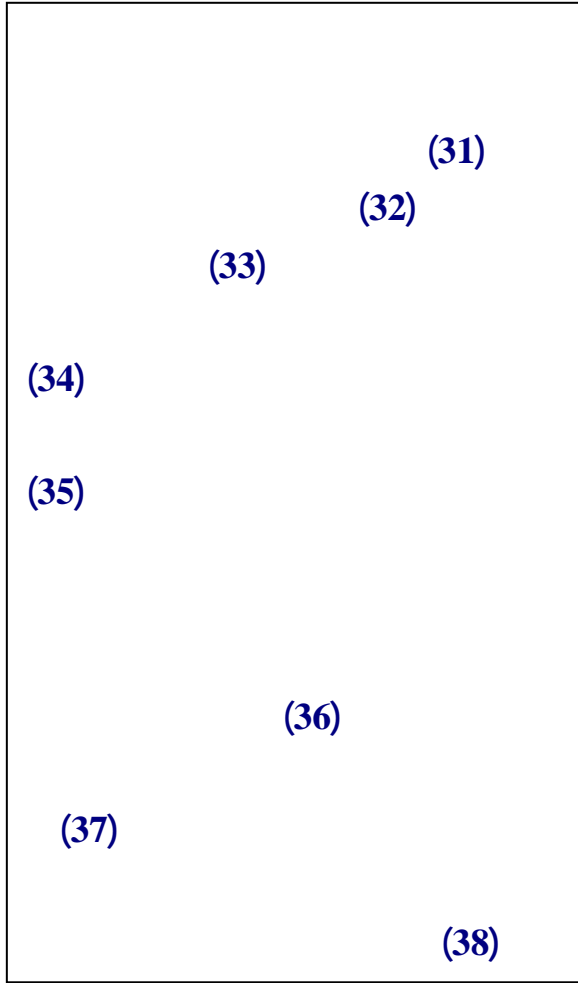
30) Durum böyle. Her kim, Allah'ın emir ve yasaklarına saygı gösterirse, bu, Rabbinin katında kendisi için daha hayırlıdır. Size okunanların dışında kalan hayvanlar size helâl kılındı. O halde, pislikten, putlardan sakının; yalan sözden sakının.

26) Hani bir zamanlar biz İbrahim'e inşa etmesi için Beytullah'ın yerini tayin etmiş ve ilham edip şöyle emretmiştik: "Bana hiçbir şeyi şirk, ortak koşma, Ka'be'yi yalnızca Allah rızası için ve Allah adına yap, tavaf edenler, orada kıyama duranlar, ikamet edenler, kıyam edenler, rükû ve sucûd edenler için Evimi maddi ve manevi her türlü pisliklerden tertemiz tut."

27) "Ve insanlar arasında haccı ilân et! İnsanları, Beytullah'ı haccetmeye davet ederek onlara seslen. Gerek yaya, gerekse uzak yollardan gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler."

28) Kendileri için dini ve dünyevi bir takım yararları şahid olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği nimetlere, deve, sığır, koyun, keçi gibi hayvanlardan dolayı şükretmek için bayram günlerinde, Zilhiccenin on gününde, yahut arefe gününden veya kurbanın birinci gününden itibaren teşrik günlerinin sonuna kadar olan günlerde Mekke'ye gönderilen kurbanları ve diğer kurbanlık ve hayvanları keserken üzerine Allah'ın adını ansınlar. Artık müstehab kurban oldukları takdirde bu kurbanların etlerinden yiyin ve zorluk çeken, eli darda olan, yoksulluğun zayıf düşürdüğü fakiri de doyurun.

29) Kurbanı kestikten sonra ihramlı iken kendilerine bulaşan kirleri gidersinler. Bu da traş olarak, saçları kısaltarak, saç kirlerini gidererek, bıyık ve tırnaklar kesilerek olur. Allah'a itaat maksadıyla, adadıkları ve kendilerine gerekli kıldıkları adakları yerlerine getirsinler, kurbanları kessinler ve Beyt-i Atik adı da verilen Kabe'nin etrafında ifada yani ziyaret tavafını yapınlar.

31) Kendisine ortak koşmaksızın Allah'ın hanifleri. Kim Allah'a ortak koşarsa sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış, yahut rüzgâr onu uzak bir yere sürüklemiş (bir nesne) gibidir.

32) Durum öyledir. Her kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvâsındandır.

33) Onlarda (kurbanlık hayvanlarda veya hac fiillerinde) sizin için belli bir süreye kadar birtakım yararlar vardır. Sonra bunların varacakları (biteceği) yer, Eski Ev'e (Kâbe'ye) kadardır.

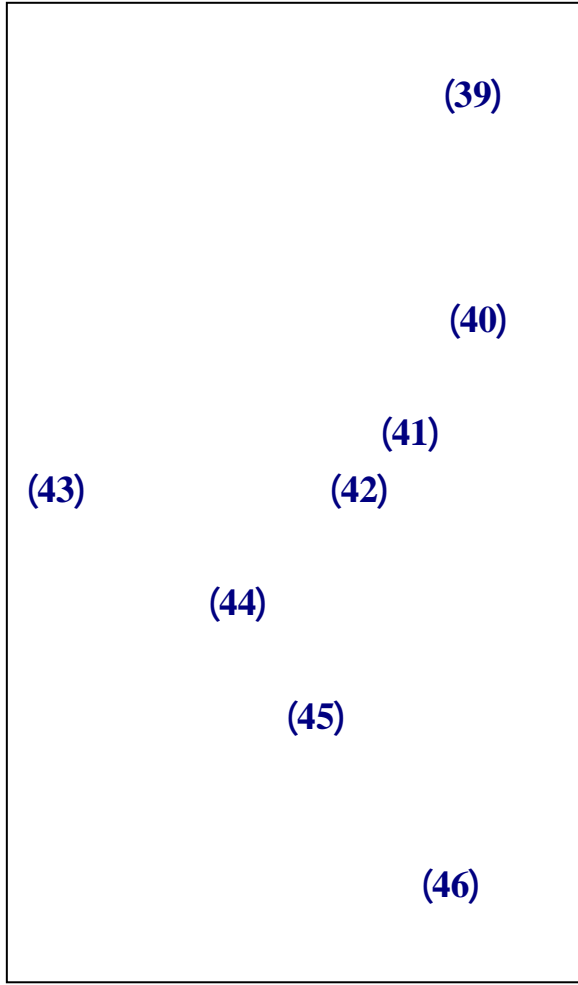
34) Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlahımız, bir tek İlah'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. O ihlâslı ve mütevazî insanları müjdele!

35) Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar.

36) Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız. Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

37) Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvânız ulaşır. Sizi hidâyete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. Güzel davrananları müjdele!

38) Allah, iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum eder.

39) Kendileriyle savaşılanlara (müminlere), zulme uğramış olmaları sebebiyle, (savaş konusunda) izin verildi. Şüphe yok ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirdir.

40) Onlar, başka değil, sırf "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah, bir kısım insanları (kötülüklerini) diğer bir kısmı ile defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah'ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir.

41) Onlar ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kular, zekâtı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.

42) Eğer onlar seni yalanlıyorsa, onlardan önce Nuh'un kavmi, Ad, Semüd yalanladılar.

43) İbrahim'in kavmi ve Lût'un kavmi de.

44) Medyen halkı da yalanladılar. Musa da yalanlanmıştı. İşte ben o kâfirlere süre tanıdım, sonra onları yakaladım. Nasıl oldu benim onları reddim (cezalandırmam)!

45) Nitekim, birçok memleket vardı ki, o memleket (halkı) zulmetmekte iken, biz onları helâk ettik. Şimdi o ülkelerde duvarlar, (çökmüş) tavanların üzerine yıkılmıştır. Nice kullanılmaz hale gelmiş kuyular ve (ıssız kalmış) ulu saraylar vardır.

46) (Sana karşı çıkanlar) hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalar elbette düşünecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki, gözler kör olmaz; lâkin göğüsler içindeki kalpler kör olur.

43) Aynı şekilde İbrahim'in, Lût'un ve Şuayb'in kavmi de rasulleri ve Allah'tan getirdikleri hakikatleri yalanlamışlardı.

	(47)	
(48)		
	(49)	
(50)		
		(51)
(52)		
(53)		
		(54)
(55)		

47) (Resûlüm!) Onlar senden azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Allah vâdinden asla dönmez. Muhakkak ki, Rabbinin nezdinde bir gün sizin saymakta olduğunuzdan bin yıl gibidir.

48) Nice ülkeler var ki, zulmedip dururlarken onlara mühlet verdim. Sonunda onları yakaladım. Dönüş yalnız banadır.

49) De ki: Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

50) İman edip sâlih ameller işleyen kimseler için mağfiret ve bol rızık vardır.

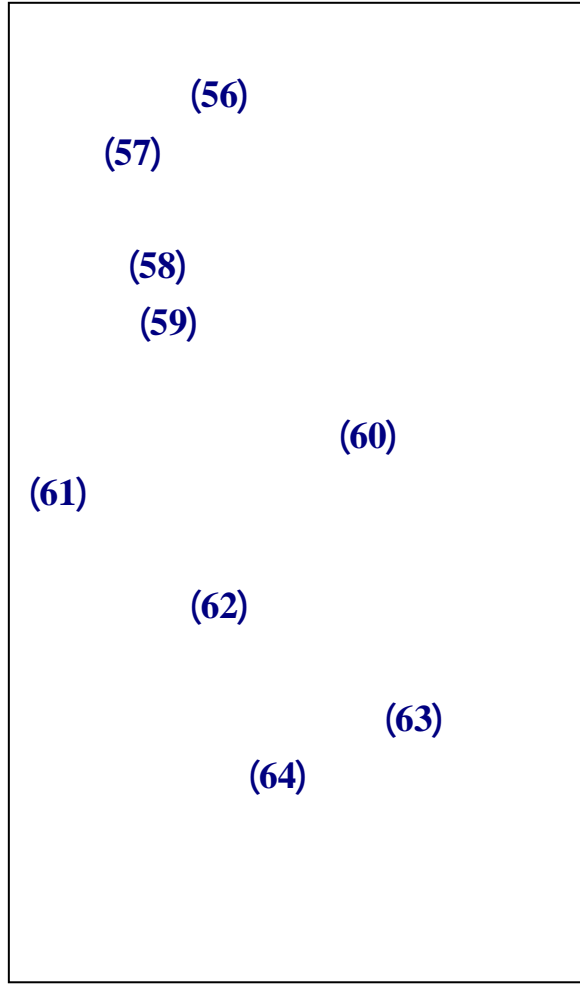
51) Ayetlerimiz hakkında (onları tesirsiz kılmak için) birbirlerini geri bırakırcasına yarışanlara gelince, işte bunlar, cehennemliklerdir.

52) (Ey Muhammed!) Biz, senden önce hiçbir resûl ve nebî göndermedik ki, o, bir temennide bulunduğu anda, şeytan onun dileğine ille de (beşerî arzular) katmaya kalkışmasın. Ne var ki Allah, şeytanın katacağı şeyi iptal eder. Sonra Allah, kendi âyetlerini (lafız ve mana bakımından) sağlam olarak yerleştirir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

53) (Allah, şeytanın böyle yapmasına müsaade eder ki) kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katılaştıranlar için, şeytanın kattığı şeyi bir deneme (vesilesi) yapısın. Zalimler, gerçekten (haktan) oldukça uzak bir ayrılık içindedirler.

54) Bir de, kendilerine ilim verilenler., onun (Kur'an'ın) hakikaten Rabbin tarafından gelmiş bir gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar, bu sayede kalpleri huzur ve tatmine kavuşsun. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri, kesinlikle dosdoğru bir yola yöneltir.

55) İnkâr edenler, kendilerine o saat ansızın gelinceye, yahut da (kendileri için hayır yönünden) kısır bir günün azabı gelinceye kadar onun (Kur'an) hakkında hep şüphe içindedirler.

56) O gün, mülk Allah'ındır. İnsanlar arasında hüküm verir. (Bu hüküm gereği) iman edip iyi davranışlarda bulunanlar Na'im cennetlerinin içindedirler.

57) İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

58) Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59) Allah onları, herhalde memnun kalacakları bir girilecek yere sokacaktır. Allah, kesinlikle tam bir bilgi sahibidir, halîmdir.

60) İşte böyle. Her kim, kendisine verilen eziyetin dengi ile karşılık verir de, bundan sonra kendisine yine bir tecavüz ve zulüm vaki olursa, emin olmalıdır ki, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Hakikaten Allah çok bağışlayıcı ve mağfîret edicidir.

61) Böylece (Allah, haksızlığa uğrayana yardım edecektir ve buna kadirdir). Çünkü Allah, geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar. Şu da muhakkak ki Allah, hakkıyla işiten ve görendir.

62) Böyledir. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışındaki tapıkları ise bâtılın ta kendisidir. Gerçek şu ki Allah, evet O, uludur, büyüktür.

63) Görmedin mi, Allah, gökten yağmur indirdi de bu sayede yeryüzü yeşeriyor. Gerçekten Allah çok lütufkârdır (her şeyden) haberdardır.

64) Göklere ve yerde ne varsa O'nundur. Hakikaten Allah, yalnız O zengindir, övgüye değerdir.

		(65)			
(66)					
	(67)				
	(68)				
(69)					
		(70)			
			(71)		
(72)					

65) Görmedin mi, Allah, yerdeki eşyayı ve emri uyarınca denizde yüzen gemileri sizin hizmetinize verdi. Göğü de, kendi izni olmadıkça yer üzerine düşmekten korur. Çünkü Allah, insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.

66) O, (önce) size hayat veren, sonra sizi öldürecek, sonra yine diriltecek olandır. Gerçekten insan, çok nankördür.

67) Biz, her ümmete, uygulamakta oldukları bir ibadet tarzı gösterdik. Öyle ise onlar (ehl-i kitap) bu işte seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine davet et. Zira sen, hakikaten dosdoğru bir yoldasın.

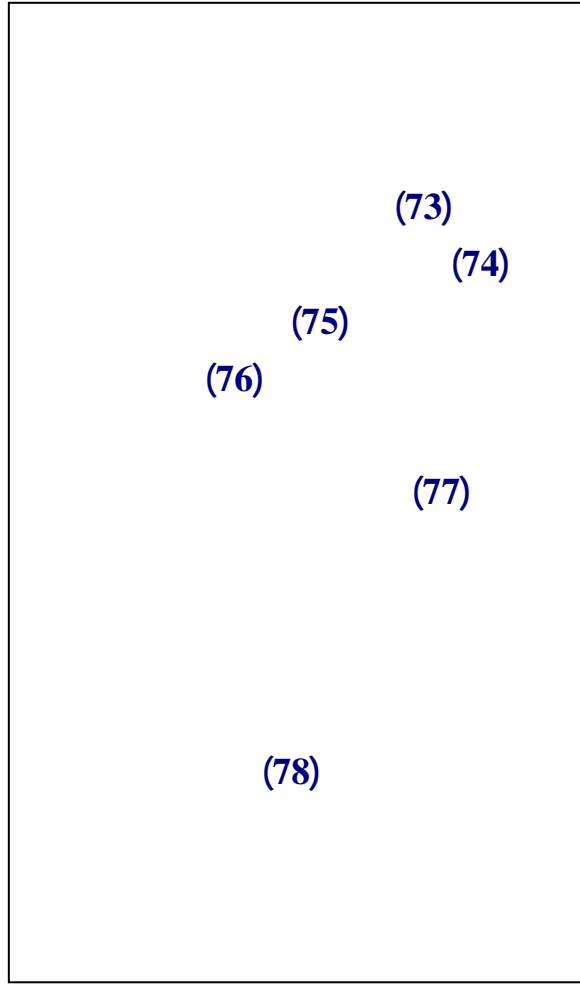
68) Eğer seninle münakaşa ve mücadeleye girişirlerse: "Allah yaptığımızı çok iyi bilmektedir" de.

69) Allah kıyamet gününde, ihtilâf etmekte olduğunuz konulara dair aranızda hüküm verecektir.

70) Bilmez misin ki, Allah, yerde ve gökte ne varsa bilir? Bu, bir kitapta (levh-i mahfuzda) mevcuttur. Bu (eşya ve olayların bilgisine sahip olmak), Allah için çok kolaydır.

71) Onlar, Allah'ı bırakıp, Allah'ın kendisine hiçbir delil indirmedığı, kendilerinin dahi hakkında bilgi sahibi olmadıkları şeylere tapıyorlar. Zalimlerin hiç yardımcısı yoktur.

72) Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. De ki: Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!

73) Ey insanlar! (Size) bir misal verildi; şimdi onu dinleyin: Allah'ı bırakıp da yalvardıklarınız (taptıklarınız) bunun için bir araya gelseler bile bir sineği dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan geri de alamazlar. İsteyen de âciz, kendinden istenen de!

74) Onlar, (Bu âciz putları Allah'a ortak koştukları suretiyle) Allah'ın kadrini hakkıyla bilemediler. Hiç şüphesiz Allah, çok kuvvetlidir, çok üstündür.

75) Allah meleklerden de elçiler seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah işitendir, görendir.

76) Onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da) bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

77) Ey iman edenler! Rükû edin; secdeye kapanın; Rabbinize ibadet edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78) Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir. Atanız İbrahim'in milletine. Bundan daha önce de, bunda da sizi müslümanlar olarak adlandırdı. Ta ki rasul size şahid olsun, siz de insanlara karşı şahidlik edesiniz. Artık namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Allah'a sarılın. Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı.

78) Allah'ın dinini yüceltmek için, elinizden gelen bütün güç ve kuvvetinizi harcayarak, mallarınız, canlarınız ve dillerinizle Allah yolunda hakkıyla cihad edin. Allah, yüce dini İslam'a yardım etmeniz için diğer milletler içerisinde sizleri seçmiş, en mükemmel dini ve en şerefli rasulü size göndermiştir. Bu din hususunda üzerinize hiç bir güçlük ve zorluk yüklememiş, sizi gücünüzün yetmediği şeylerle yükümlü kılmamıştır. Zaruret hallerinde size ruhsatı seçme izni vermiştir. Namazları kısaltmak, teyemmüm, ölmüş hayvan eti yemek, hastalık ve yolculuk durumlarında oruç tutmamak bunun örnekleridir. Bilakis bu din, yüce hanif dindir. İşte kendisinde güçlük ve zorluk bulunmayan bu dininiz, atanız İbrahim'in dinidir. Ondandır ayrılmayın. Çünkü o, dosdoğru bir dindir. Allah daha önceki kitaplarda da, Kur'an'da da size müslümanlar adını verdi. Sizin için din olarak İslam'ı seçti. Madem ki Yüce Allah bu şerefi sadece size verdi, öyleyse O'na ibadet edin ve emirlerini reddetmeyin. Ta ki risaletini tebliğ ettiğine dair rasul size şahid olsun, siz de rasullerin kavimlerine tebliğ ettiklerine dair insanlara karşı şahidlik edesiniz. Madem ki Allah, bu yüce merteye için sizi seçti, o halde verdiği nimetlerden dolayı şükür olarak namazı rükun ve şartlarını yerine getirerek, huşu içerisinde devamlı olarak kılın, zekâtı verin ve Allah'ın sağlam ipine, Kur'an ve sahih sünnete sarılın, selefi salihinin yolundan ayrılmayın, yalnızca Allah'a güvenin ve bütün işlerinizde O'ndan yardım isteyin. Mevlanız, yardımcınız, destekciniz, işlerinizi omuzlayan O'dur. İşte Allah, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcıdır.